

عنوان مقاله:

آثار تربیتی عفاف از منظر آموزه‌های فقهی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقهی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

مدحت فاطمه - گروه فقه و معارف، مدرسه عالی فقه و قرآن، مجتمع آموزش عالی خواهران، نمایندگی استان خراسان، جامعه المصطفی العالمیه، افغانستان.

راضیه ناطقی - گروه فقه و معارف اسلامی، مدرسه عالی فقه و قرآن، مجتمع آموزش عالی خواهران، نمایندگی استان خراسان، جامعه المصطفی العالمیه، افغانستان.

خلاصه مقاله:

عفت به معنای خویشتن داری، تسلط بر نفس و نقطه مقابل شهوت و شکم پرستی است که ریشه در فطرت آدمی دارد و ناشی از پاکی درونی انسان است. تا انسان از درون پاک و با تقوا نباشد نمی تواند در رفتار و اعمال، خویشتن دار باشد. عفاف می تواند بزرگترین پشتیبان و نیروی محرکه باشد که به توسعه و پیشرفت، شتاب دهد. می توان گفت که همه ی بی عفتی های موجود در دنیای امروز تحقیرکردن اصول عفاف و تقوای است. این فضیلت اخلاقی دارای گستره وسیعی است و جنبه های مختلف زندگی بشر را فرا میگیرد که افراد در این ابعاد دعوت به رعایت این فضیلت شده اند؛ نمود آن هم در افکار و اندیشه و هم در رفتار است، که شامل تک تک اعمال بشری مانند گفتار، پوشش، زینت، نوع راه رفتن، خوردن و ... میگردد. از دیدگاه مکتب اسلام، شخص عقیف نه تنها در روابط مرد و زن بلکه باید در تمامی کارهای زشت و حرامی دوری کند. پژوهش حاضر با روش کتاب خانه ای، گردآوری و توصیفی-تحلیلی از منظر آموزه‌های فقهی به بررسی آثار تربیتی عفاف می پردازد. نتیجه پژوهش حاکی از آثار و برکات عفت و پاکدامنی همچون درک لذت ایمان، عزت و سربلندی، آرمش روحی فرد و جامعه، سلامت جسمی، استحکام بنیاد خانواده... می باشد.

کلمات کلیدی:

تربیت، عفاف، فقه، ابعاد عفاف، توصیه های کاربردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853636>

